

VALLANKUMOUSARMEIJAN OSASTOJEN TEHTÄVÄT

1) Itsenäiset sotatoimet.

2) Väkijoukkojen johto.

Osastot voisivat olla minkä suuruisia tahansa alkaen parista kolmesta henkilöstä.

Osastojen on itsensä aseistauduttava, millä kukin voi (pyssyllä, revolverilla, pommilla, puukolla, nyrkkiraudalla, kepillä, öljytyllä räsyllä sytyttämistä varten, köydellä tai köysitikkailla, lapiolla barrikadien rakentamista varten, pyroksoyliinipanoksella, piikkilangalla, nauloilla (ratsuväkeä vastaan) y.m.s., j.n.e.). Ei missään tapauksessa ole odotettava apua sivusta, ylhäältä, ulkoapäin, vaan hankittava itsensä kaikki.

Osastot on muodostettava mahdollisuuden mukaan lähekkäin asuvista tai usein, säännöllisesti määrätunteina toisiaan tapaavista henkilöistä (parasta sekä niistä että näistä, sillä kapina saattaa keskeyttää säännölliset tapaamiset). Niiden tehtävänä on järjestää asia siten, että kaikkein kriitillisimpinä hetkinä, mitä odottamattomimmissa olosuhteissa voitaisiin päästä yhteen. Jokaisen osaston on sen vuoksi ennakolta laadittava yhteistoiminnan menetelmät ja keinot: merkit ikkunoihin y.m.s., jotta olisi helpompi löytää toisensa; sovinnaiset huudahdukset tai vihellykset, jotta väkijoukossa voisi tuntea toverin; sovinnaiset merkit öisen tapaamisen varalta j.n.e., j.n.e. Jokainen tarmokas henkilö 2—3 toverin kanssa pystyy laatimaan koko joukon tällaisia sääntöjä ja menetelmiä, joita on sommiteltava, opeteltava ja joiden käyttöä on harjoiteltava. Ei pidä unohtaa, että 99% viittaa siihen, että tapahtumat yllättävät ja että yhtyminen on tapahtuva hyvin vaikeissa oloissa.

Jopa aseettominakin osastot voivat tehdä hyvin paljon: 1) johtamalla väkijoukkoa; 2) hyökkäämällä sopivan tilaisuuden tultua poliisiin tai sattumalta toisista eroon joutuneen kasakan kimppuun (tapaus Moskovassa) j.n.e. ja riistämällä aseet; 3) pelastamalla vangittuja tai haavoittuneita, kun poliisimiehiä on hyvin vähän; 4) nousemalla talojen katoille, yläkerroksiin j.n.e. ja kivittämällä sotaväkeä, kaatamalla sen päälle kiehuvaa vettä j.n.e. Tarmokkaasti toimiva järjestynyt, yhteenliittynyt osasto on valtava voima. Aseiden puuttumisen takia ei missään tapauksessa pidä luopua osaston perustamisesta tai lykätä sen perustamista.

Osastojen pitää, mikäli mahdollista, etukäteen jakaa tehtävät, joissakin tapauksissa valita etukäteen johtaja, osaston päällikkö. Ei tietenkään olisi järkevää innostua viranhoidtajienmääräämisleikkiin, mutta ei saa unohtaa yhtäläisen johdon tavatonta merkitystä, nopeaa ja päättävää toimintaa. Päättäväisyys ja rynnistys on $\frac{3}{4}$ menestystä.

Muodostamisen jälkeen osastojen pitää viipymättä, t.s. nyt heti, ryhtyä kaikinpuoliseen työhön eikä suinkaan pelkään teoreettiseen, vaan myös ehdottomasti käytännölliseen työhön. Teoreettisena työnä me pidämme sotatieteiden tutkimista, tutustumista sotilaallisiin kysymyksiin, selostusten pitämistä sotilasalan kysymyksistä, sotilashenkilöiden (upseerien, aliupseerien y.m., y.m. aina sotamiehinä olleisiin työläisiin saakka) kutsumista puheille; katutaistelua koskevien illegaalisten kirjasten ja sanomalehtikirjoitusten lukemista, käsittelyä, omaksumista j.n.e., j.n.e.

Toistamme, että käytännölliset työt pitää alkaa viipymättä. Ne jakaantuvat valmistelutöihin ja sota-operaatioihin. Valmistelutöihin kuuluu erilaisten aseiden ja erilaisten ammusten hankkiminen, katutaistelun kannalta sopivilla paikoilla sijaitsevien asuntojen etsiskely (asuntojen, jotka ovat sopivia taistelun käymiseen ylhäältäkäsinkin, sopivia pommi- tai kivivarastoiksi j.n.e. tai poliisien valeluun käytettävien happojen säilyttämispaikoiksi j.n.e., j.n.e. ja myös sopivia esikuntahuoneistoiksi, tietojen kokoamista varten, takaa-ajettujen piilottamista varten, haavoittuneiden sijoittamista varten j.n.e., j.n.e.). Edelleen, valmistelutöihin kuuluvat viipymättömät tietojenhankinnat, tiedustelutoimet: on saatava tietää vankilain, poliisikamarien, ministeriöiden y.m.s. asemakaavat, on saatava tietää työnjaottelu valtion-

virastoissa, pankeissa j.n.e., niiden vartio-olot, koetettava solmia sellaisia yhteyksiä, joista voisi olla hyötyä (virkamies poliisilaitoksessa, pankissa, tuomioistuimessa, vankilassa, postissa, lennätinlaitoksessa j.n.e.), saatava selville asevarastot, kaikki kaupungin asekaupat j.n.e. Siinä on tavattoman paljon työtä ja sitä paitsi sellaista työtä, jossa jokainen, jopa katutaisteluun aivan kelpaamatonkin, jopa aivan heikotkin ihmiset, naiset, varhaisnuoriso, vanhukset y.m. voivat tuottaa tavattoman suurta hyötyä. On koetettava liittää nyt heti osastoihin välttämättömästi ja ehdottomasti kaikki, jotka *haluavat* osallistua kapinaan, sillä *ei ole* eikä voikaan olla sellaista henkilöä, joka, jos hänellä on halua työskennellä, ei tuottaisi tavattoman suurta hyötyä siinäkin tapauksessa, vaikka hänellä ei olisikaan asetta, siinäkin tapauksessa, vaikka hän henkilökohtaisesti ei pystyisikään osallistumaan taisteluun.

Edelleen, missään tapauksessa rajoittumatta pelkkiin valmistelutoimiin vallankumousarmeijan osastojen pitää mahdollisimman nopeasti ryhtyä myös sotatoimiin, joiden tarkoituksena on 1) taisteluvoimien harjaannuttaminen; 2) vihollisen heikkojen kohtien tiedustelu; 3) erillisten tappioiden aiheuttaminen viholliselle; 4) vankien (pidätettyjen) vapauttaminen; 5) aseiden hankkiminen; 6) varojen hankkiminen kapinaa varten (hallituksen rahavarojen konfiskointi) j.n.e., j.n.e. Osastot voivat ja niiden pitää tarttua nyt heti jokaiseen sopivaan tilaisuuteen elävän työn suorittamiseksi lykkäämättä missään tapauksessa tehtävien suoritusta yleiseen kapinaan saakka, sillä valmistautumatta *tullessa* ei voida hankkia kelpoisuutta kapinaankaan.

Tietenkään mikään äärimmäisyys ei ole hyvä; kaikki hyvä ja hyödyllinen äärimmäisyyteen saakka kehitettynä saattaa muuttua ja tietyn rajan takana jopa ehdottomasti muuttuukin pahaksi ja vahingoksi. Sekasortoinen, valmistelematon pikku terrori äärimmäisyyteen saakka kehitettynä saattaa vain pirstoa voimia ja tuhkata niitä. Se on totta eikä sitä tietenkään pidä unohtaa. Mutta toisaalta ei missään tapauksessa saa unohtaa sitäkään, että kapinatunnus *on nyt jo annettu*, kapina on jo *aloitettu*. Päällekarkausten aloittaminen suotuisten ehtojen vallitessa ei ole ainoastaan jokaisen vallankumouksellisen oikeus, vaan hänen suoranainen velvollisuutensa. Vakoilijain, poliisien ja santarmien surmaaminen, poliisikamarien räjähdyttäminen,

vangittujen vapauttaminen, hallituksen rahavarojen kaappaaminen niiden kapinatarkoituksiin käyttämistä varten,— sellaisia operaatioita suoritetaan jo kaikkialla, missä kapina on syttymässä, niin Puolassa kuin Kaukasiassakin, ja vallankumousarmeijan jokaisen osaston pitää olla heti valmiina tuollaisiin operaatioihin. Jokaisen osaston pitää muistaa, että laiminlyödessään jo tänään tarjoutuvan sopivan tilaisuuden tuollaista operaatiota varten se, tuo osasto, osoittautuu syypääksi *anteeksiantamattomaan toimettomuuteen*, passiivisuuteen,— ja tuollainen hairahdus on vallankumouksellisen mitä suurin rikos kapinan kaudella, mitä suurin häpeä jokaiselle, ken pyrkii vapauteen teoissa eikä sanoissa.

Näiden osastojen kokoonpanosta voidaan sanoa seuraavaa. Toivottavan jäsenmäärän ja jäsenten tehtävien jaotteen osoittaa kokemus. Tätä kokemusta on alettava hankkia itsensä odottamatta ohjeita muualta. Paikallista vallankumouksellista järjestöä on tietenkin pyydettävä lähettämään vallankumouksellinen sotilashenkilö pitämään luentoja, keskustelutilaisuuksia, antamaan neuvoja, mutta ellei sellaista henkilöä ole, on välttämättä ja ehdottomasti suoritettava tätä työtä itsensä.

Mitä tulee puoluejakoon, niin saman puolueen jäsenet luonnollisesti tahtovat liittyä yhdessä samoihin osastoihin. Mutta ei pidä asettaa ehdottomia esteitä toisten puolueiden jäsenen liittymiselle osastoihin. Juuri tässä meidän on toteutettava sosialistisen proletariaatin käytännöllinen yhteenliittäminen, sopimus (tietenkin ilman minkäänlaista puolueiden yhteensulautumista) vallankumouksellisen demokratian kanssa. Ken haluaa taistella vapauden puolesta ja todistaa teoilla valmiutensa, hänet voidaan katsoa vallankumouksellisiin demokraatteihin kuuluvaksi, hänen kanssaan on pyrittävä työskentelemään yhdessä kapinan valmistelemiseksi (tietenkin, jos luotetaan täydellisesti henkilöön tai ryhmään). Kaikki muut „demokraatit” on jyrkästi erotettava erikseen quasi*-demokraateina, liberaalisina suunsoittajina, joihin ei voida luottaa, joihin luottaminen on vallankumouksellisten taholta rikollista.

Osastojen yhdistäminen keskenään on tietenkin toivottavaa. Yhteistoimintamuotojen ja -ehtojen laatiminen on

* — muka. *Toim.*

erikoisen hyödyllistä. Mutta tällöin ei pidä missään tapauksessa mennä äärimmäisyyteen ryhtymällä laatimaan monimutkaisia suunnitelmia, yleisiä kaavoja, lykkäämällä elävää työtä pedanttisten järkeilyjen vuoksi j.n.e. Kapina tulee kiertämättä sellaisissa olosuhteissa, joissa järjestymättömät ainekset ovat tuhansia kertoja järjestyneitä laajemmat; kiertämättömiä ovat sellaiset tapaukset, jolloin täytyy toimia tuossa tuokiossa, paikan päällä, kahden kesken, yksin,— ja täytyy valmistautua toimimaan omin päin. Vitkuttelu, kiistat, lykkääminen ja epäröiminen ovat kapinan tuho. Mitä horjumattomin päättäväisyys, mitä suurin energia, jokaisen sopivan tilaisuuden viipymätön käyttäminen, väkijoukon vallankumouksellisen kiihtymyksen viipymätön lietsominen, sen suuntaaminen entistä päättävämpiin ja mitä päättävimpiin tekoihin — sellainen on vallankumousmiehen ensimmäinen velvollisuus.

Erinomaisena sotatoimena, jossa vallankumousarmeijan sotilaat saavat *harjoitusta* ja taistelukasteensa ja joka tuo tavattoman suurta hyötyä vallankumoukselle, on taistelu mustasotnialaisia vastaan. Vallankumousarmeijan osastojen on heti paikalla otettava selville, kuka, missä ja millä tavalla muodostaa mustia sotnioita, ja edelleen, ei pidä rajoittua pelkkään julistamiseen (se on hyödyllistä, mutta se yksistään ei riitä), vaan on toimittava myös aseellisin voimin ja lyötävä mustasotnialaisia, surmattava heitä, räjähdyttävä heidän päämajojaan j.n.e., j.n.e.

Kirjoitettu lokakuun lopussa 1905

*Julkaistu ensi kerran v. 1926
V Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjituksen mukaan*